

BỨC THƯ 56^[1]

Tốt thôi – kẻ có lòng can đảm và là đệ tử của Huynh Koot Hoomi thân ái của ta
[2] Ta hi vọng và tin cậy đệ tử tốt bụng *của ta* là Ramaswamier sẽ không tồi tệ hơn nữa.
Ta hi vọng và tin cậy vào y. Ta ban phúc cho con, đứa con trẻ trung thành của ta – Ta
ban phúc cho tất cả mọi người .

Chơn sư M .:

[1] Thông điệp này xuất hiện trong một bức thư mà Damodar K. Mavalankar viết cho S. Ramaswamier ngày 17 tháng 10 năm 1882.

[2] Damodar.

LỜI NÓI ĐẦU

Trong một nhóm người Ấn Độ xuất sắc đã giúp vào việc đưa các ý tưởng Thông Thiên Học tới phổ biến ở các xứ Âu Tây. Chính là Mohini Mohan Chatterjee. Khi ông bị thu hút về phía Thông Thiên Học vào năm 1882, ông đã được trang bị một óc triết học sắc sảo một cách khác thường. Ông được Chơn sư K. H. thu nhận làm đệ tử và người ta đã kỳ vọng nhiều ở ông. Tuy nhiên, vào khoảng năm 1886, sau khi đã phụng sự xuất sắc, ông lại bất hòa với H. P. B. và dần dần không quan tâm tới Hội Thông Thiên Học nữa.

Ông Mohini M. Chatterjee rời Ấn Độ đi Âu châu cùng với các vị Sáng lập Hội vào tháng 2 năm 1884. Ông đã trợ giúp một cách vô giá qua những bài thuyết trình và diễn giảng cả ở Paris lẫn Luân đôn và nhiều hội viên Thông Thiên Học Âu châu vẫn còn nhớ người thanh niên Ấn Độ đó đã trình bày các chân lý tâm linh thật là xuất sắc. Năm sau ông viếng thăm Châu Mỹ. Những bức thư sau đây có ở Adyar. Trong Bức thư 58 Chơn sư có đề cập tới “sự mê tín độc hại của Ki Tô giáo”. Chơn sư phản đối Ki Tô giáo bình dân vì nó nhấn mạnh tới chỉ có một kiếp sống, hậu quả là người ta trở nên tham lam, vật lộn với cuộc sống để nhồi nhét mọi kinh nghiệm vào trong kiếp sống duy nhất đó, làm gia tăng sự sợ chết, hậu quả là làm khốc liệt thêm sự đấu tranh để sinh tồn của tất cả mọi người. Các Chơn sư cũng tố cáo việc Ki Tô giáo công truyền đã chú trọng tới việc trình bày một “Thượng Đế nhân hình” khiến cho người ta mất đi niềm tự tin, Ki Tô giáo công truyền dạy người ta cầu cứu bên ngoài mình để tìm cách cải tạo bản chất mình vốn là điều kiện tiên quyết để có an bình và hạnh phúc chân chính (Xem Bức thư 1 trong Tập một để biết quan điểm của Đức Văn Minh Đại Đế về nền văn minh Tây phương)

BỨC THƯ 57^[1]

Hoan nghênh Mohini – Con thật là xứng đáng và con sẽ được như vậy. Cho đến nay ta hài lòng với những nỗ lực của con.

Chon su K. H.

Hãy chuyển lời ban phúc của ta cho Norendro^[2].

BỨC THƯ 58^[3]

Ta mong đợi rằng đệ tử mới được thu nhận Mohini M. C. sẽ làm những điều sau đây:

1. Y sẽ dành hết năng lực để (a) chứng tỏ cho những kẻ không tin thấy rằng chúng ta, những người thừa kế các bậc Thánh triết không hề chết, và những người Sáng lập Hội Thông Thiên Học đang hành động nhiều việc theo sự chỉ đạo trực tiếp của chúng ta; (b) hãy quên đi phạm ngã thấp hèn để cố gắng làm việc cho xứ sở và hóa giải được sự mê tín độc hại của Ki Tô giáo; (c) cắt đứt hoàn toàn liên hệ, tố cáo và lật tẩy những kẻ Brahmos ngu tín mà thuyết Brahmos chẳng qua chỉ che giấu Ki Tô giáo đằng sau chiêu bài của mình^[4].

2. Y không được nói tới *tên tuổi* của bất cứ người nào trong các đệ tử của ta. Y phải cho mọi người biết rằng y đã gặp gỡ và *quen biết* các đệ tử của ta, ngoại trừ ông Sinnett vì y đã rất quen thuộc, y không được gọi tên của D. N.^[5] cũng như tên của R. S. G.^[6]

3. Y phải nhớ rằng bất cứ khi nào Upasika bảo y một điều gì đó có tầm quan trọng lớn lao, hoặc xuất phát từ chính ta, thì trước hết những lời lẽ của bà phải bắt đầu bằng câu: “Nhân danh Đức A Di Đà”; bằng không thì ngay cả bà cũng có thể không chính xác, chỉ lập lại những điều hoang tưởng của mình, trí nhớ của bà đã bị tổn thương nhiều do sức khỏe kém và tuổi tác. Y cũng phải biết rằng Upasika ở với chúng ta từ ngày 19 tháng 9 cho tới đêm ngày 21 tháng 9 – trong vòng hai ngày đó bà đã liên lạc trực tiếp với những đệ tử thân tín của ta.

4. Các đệ tử của ta không bao giờ được nghi ngờ, ngờ vực, làm thiệt hại đến những nhân viên của ta bằng những tư tưởng không tốt. Cách hành động của những nhân viên này thật kỳ lạ và bất thường cho nên dễ gây ra nghi ngờ. Sự ngờ vực là một

^[1] Ngày tháng là năm 1882.

^[2] Norendro Nath Sen, người nhận Bức thư 74.

^[3] Ngày tháng là tháng 9 năm 1882.

^[4] M. M. C. bản thân là một người Brahmo, hội viên của Brahmos Samaj.

^[5] Darbhagiri Nath.

^[6] Rama Sourindro Gargya.

cạm bẫy và một cạm dố. Hạnh phúc thay cho kẻ nào mà nhận thức tâm linh bao giờ cũng thì thâm sự thật cho mình! Hãy phán đoán những người có liên hệ trực tiếp với chúng ta theo nhận thức đó, chứ không theo những quan niệm trần tục về sự thật ^[1].

5. Mohini sẽ đi tới Calcutta và Allahabad theo như đề nghị, làm hết sức mình ở Calcutta để xúc tiến chính nghĩa.

6. Mohini được dành cho một năm – cho tới ngày 17 tháng 9 năm 1883 – để chúng tỏ y có thể làm được gì và y xứng đáng biết bao nhiêu với sự tin cậy của ta. Điều làm R. S. ^[2] sa ngã có thể xảy ra đối với y.

7. Mohini có thể viết thêm tên của ta vào tên . . . ^[3]. Y hãy suy nghĩ cho kỹ, nói chuyện với Upasika để tìm ra sự trùng hợp. Để mình giải tất cả những điều nêu trên, y hãy tham khảo ý kiến Upasika (bà ấy không biết gì về nội dung của bức thư này) và nhớ những từ nào đã được nêu ở trước kia (tức là câu Nhân danh Đức A Di Đà) phải đem lại niềm xác tín cho tâm hồn y.

Chơn sư K. H.

BỨC THƯ 59 ^[4]

Con trai tốt bụng của ta – ^[5] *có thể viết* cũng như nói và *nói dối* trên giấy tờ còn dễ hơn là khi truyền khẩu. Nếu y không tỏ ra mình là *một kẻ nói dối*, thì y mãi mãi vẫn còn có sức mạnh về lòng ác ý. Vị tổ sư đáng kính của con dễ gây ảnh hưởng tới và nếu – không nói thêm nữa, thì đó là vì ông Già quân tử đã bị ảnh hưởng phải thay đổi cách nói chuyện; nhưng ông đã nói đủ để gây cho y một thành kiến đang ngủ tiềm tàng trong tâm trí y. Việc nhớ tới nó có thể được khơi hoạt bằng một chuyện tầm phào và khi chúng ta ít mong chờ nó nhất. Hãy hành động theo nguyên tắc đó.

Con trai thân mến ơi,, ta muốn con viết một bài tường thuật cho tạp chí *Nhà Thông Thiên Học* ^[6] về những gì mà người bán hàng rong đã nói cùng với Dehra Brahmacharia. Hãy thực hiện càng kiên quyết càng tốt, trước mặt mọi người làm chứng nhân ở Darjeeling và Dehra. Nhưng tên tuổi phải viết là Kuthoompa (các đệ tử Chơn sư Kut-hoomi) mà con phải phát âm là Kethoomba. Hãy viết và gửi cho Upasika ở Allahabad.

Một buổi đại hội của Hội Thông Thiên Học sẽ được triệu tập ở Bombay hoặc là vào ngày 27 tháng 11 hoặc là ngày 7 tháng 12 và mọi Chi bộ sẽ gửi đại diện tới. Ông

^[1] Đoạn này xuất hiện trong Bức thư 11 của Tập một.

^[2] Rama Swamier.

^[3] Chữ bị mờ.

^[4] Ngày tháng là tháng 11 năm 1882.

^[5] Tôi bỏ qua cái tên mà Chơn sư viết bằng một chữ đầu tiên. Người này là một kẻ thù của những nhà Sáng lập Hội.

^[6] Phụ lục B.

Sinnett cũng đi. Ta muốn con là đại diện của Chi bộ Bengal. Con sẽ đi tới đó từ Dehra (ghé lại Meerut một hai ngày) rồi đến Allahabad thay vì đi đến Calcutta để rồi cùng đi với Upasika, khởi hành ngày 23 hoặc 24. Ta sẽ trả tiền cho chuyến du hành của con nếu Chi bộ Calcutta không chịu trả tiền. Điều này *tuyệt đối rất cần thiết* cho chính nghĩa, cho xứ sở con và cho Thông Thiên Học mà con là đại biểu. Dĩ nhiên là con sẽ liên lạc với các nhà Sáng lập Hội ^[1]. Con hãy viết thư này cho Norendro, tham khảo ý kiến của ông ta để có phương tiện tốt nhất làm đại biểu cho Chi bộ của con. Mong sao đấng Cao Cả luôn luôn ban phúc cho con. *Con sẽ có chân dung của ta nếu con kiên nhẫn và đó sẽ là lá bùa dành cho con.*

Thân ái,
Chơn sư K. H.

BỨC THƯ 60 ^[2]

Ta muốn Mohini viết cho ta một phát biểu bằng những lời lẽ như sau: “Tôi ký tên dưới đây là, chứng nhận rằng tôi có viết (nói tại sao) hai bức thư cho ông Hume vào hai dịp khác nhau mà ông ta chưa bao giờ trả lời” v. v. . . . những lời lẽ có nội dung như thế. Điều mà ta cần là phát biểu rõ ràng cho thấy ông Hume CHƯA trả lời một số thư, vì trong một bức thư gửi cho ta ông gọi những người nào phản nản rằng ông không chịu trả lời thư cho họ là “*những kẻ nói láo*”. Hãy gửi ngay thư này cho Mohini và yêu cầu y gửi lời phát biểu của y cho con.

Chơn sư K. H.

BỨC THƯ 61 ^[3]

CHUYỆN RIÊNG,

Đưa bức thư này cho Mohini và bảo y dịch nó sang tiếng Bengali. Y hãy viết bằng tiếng Bengali rồi trao lại cho con. Sau đó y phải gửi bằng bưu điện tới địa chỉ của nó. CHO ĐẾN NAY, ta rất hài lòng với CON TRAI CỦA TA.

^[1] Cả M. M. Chatterjee lẫn Norendro Nath Sen đều có mặt ở Đại hội được tổ chức ở Bombay ngày 7 tháng 12 năm 1882.

^[2] Không có ngày tháng, nhưng có lẽ là năm 1883, Bức thư này rõ rệt là do H. P. B. hoặc H. S. O. nhận rồi chuyển cho M. M. C.

^[3] Không biết rõ ngày tháng nhưng có lẽ vào năm 1882.

Chơn sư K. H.

DỊCH:

Đệ tử Mohini của ta sẽ gửi những dòng kèm trong bức thư này tới địa chỉ của ta từ Kariwar – mà ta không nhận được của Upasika – trở về cho người viết thư. *Bảo bà ta MỞ BÚC THƯ RA và đốt nội dung trong đó đi.* Theo những qui tắc thuộc Dòng tu của chúng ta thì ta không có quyền liên lạc bằng thư từ với phụ nữ. Ta sẽ bảo vệ cả chồng lẫn vợ và ta sẽ làm tất cả những gì có thể làm được cho bà ta. Bà là một phụ nữ tốt bụng và thanh khiết nhưng phải theo lệnh của lý trí nếu bà muốn thoát khỏi mọi cạm bẫy của nhiều kẻ thù. Mohini tốt hơn là nên viết thư cho bà ta, khuyên bà cứ xúc tiến (nếu có thể được) việc đi Bombay để gặp nếu không phải là anh của bà thì là bà B.

..

Ta không biết tiếng Bengali và muốn đọc – ^[1] thì phải vận dụng những quyền năng rất quý báu. Bức thư này do một đệ tử viết ra.

Chơn sư K. H.

Ta muốn rằng y nên đề trọn tên mình trong bức thư mà y viết.

BÚC THƯ 62 ^[2]

Chỉ gửi Mohini mà thôi.

Dáng vẻ bên ngoài bao giờ cũng đi chung với “bộ cánh”. Người ta phải gây ấn tượng từ bên ngoài trước khi gây ấn tượng được một cách đều đặn, lâu bền vào bên trong. Hãy nhớ và hãy cố hiểu tại sao ta mong đợi con làm những điều sau đây:

Khi Upasika đến, con sẽ tiếp bà *như thể con đang ở Ấn Độ và bà là mẹ của con*. Con đừng để ý tới đám đông những người Pháp và những người khác. Con phải làm *cho họ thần phục*, và nếu Đại tá có hỏi con tại sao thì con sẽ trả lời rằng con chào đón *con người nội tâm*, *chơn nhơn* chứ không phải H. P. B., vì chúng ta đã báo tin cho con với nội dung như thế. Và con nên biết để hiểu rõ rằng Đấng còn cao cả hơn chính ta ^[3] đã tử tế đồng ý giám sát toàn bộ tình hình dưới danh nghĩa bà, để rồi thông qua chính phương tiện đó, đôi khi đến thăm Paris và những nơi khác mà các hội viên nước ngoài ở đó. Như vậy là con sẽ chào hỏi bà, lúc gặp bà và tiễn bà đi trọn cả thời gian con ở Paris – bất chấp những lời bình phẩm, và *sự ngạc nhiên của chính bà*. Đây là một cuộc trắc nghiệm.

^[1] Chữ bị mờ.

^[2] Nhận được vào tháng 3 năm 1884 ở Paris.

^[3] Đức Văn Minh Đại Đế.

Cho đến nay ta hài lòng với những nỗ lực của con. Hãy kiên trì dạy dỗ. Con có thể vẫn còn là phương tiện đầy ân huệ cho xứ sở của con. Đừng ngã lòng giống như người bạn đồng hành kém ý chí mặc dù ngoan cố của con.

Chơn sư K. H.

BỨC THƯ 63 ^[1]

Mohini phải làm hết sức mình để gây ấn tượng cho người phương Tây qua bức thư này. Ta không có thời giờ. Nếu y không tỏ ra có thể giúp ta được như vậy, thì nên giáo dục siêu hình của y có thể làm được gì để giúp ích cho Hội Thông Thiên Học.

Chơn sư K. H.

^[1] Ngày tháng là năm 1884, lúc ở Âu châu.